

Əli Rza XƏLƏFLİ

* * *

Ey Tanrım, sən məni yaradan gündən,
Tapşırдың düz sözə, həqiqətlərə.
Yoluma göz qoydun yaxından, gəndən
Güvəncim sən oldun, keçdim dağ, dərə.

Sözümü qəlbimdə göyerdən kimi,
Yapışdım sözümün öz diləyindən.
Sovruldu xırmanda halal dən kimi,
Keçdim bu dünyanın köz ələyindən.

Ey Tanrım, sənənlə baş-baş qaldım,
Sənənlə dilləşdim gecələrimdə.
Bəzən bir ümidə, yaddaşa qaldım,
Dönüb gündüz oldu gecələrim də.

Gözümdə qurulan dar ağacında
Bir şirin yuxunun həsrəti qaldı.
Edam tonqalında, fikir sacında,
Qovrulmuş gözlərin niyyəti qaldı.

Ey Tanrım, verdiyin ağı-qaralı,
Ömrümün günləri sözümə dönüb.
Könül bağçasında qəlbi yaralı
Oxuyan bülbülün gözünə dönüb.

Yatdım yuxu kimi, gördüm dərd kimi,
Haqqı tapdalanan yurdu, Vətəni.
Gördüm taleyini oyun - nərd kimi,
Gördüm, zərə dönüb bəxti itəni.

Ey Tanrım, gördüyüm qaralar, ağlar,
Bir ömür yolunun gecə-gündüzü.
Sinəmdə dağlardan ucadı dağlar,
Bir Araz təşnəsi səhrası, düzü.

Bəzən bir axşamın qaranlığında
Gözümün qarası-ağı qarışdı.
Ümidin sonuncu toranlığında
Yolumun dərəsi, dağı qarışdı.

Ey Tanrım, son anda sənənlə haqq əlin
Qolumdan yapışdı dayağım olub.
Bəlkə də, nə deyim, bir gəlhagəlin
Üstündə titrəyən ayağım olub.

Bağrıma köz düşüb çörək itirən
Doğmanın, ya yadın xəyanətindən.
Bəzən güc almışam dözümlə gətirən
Vəfalı dərdimin dəyanətindən.

Ey Tanrım, bilirəm sənənlə divanın
Bir gün qurulacaq bu yer üzündə.
Bilirəm bitəcək sonu davanın
Bəxtinə gün doğar onda sözün də.

Gec gələn, güc gələn haqdan pay alar,
Titrəyər, diz çökər zorun hakimi.
Suallar önündə cavabsız qalar,
Bəsirət gözümdən korun hakimi.

Ey Tanrım, könlümə yaz nəfəsi ver,
Sözümün çəmənini al güllər açsın.
Ürək tellərində saz həvəsi var
Mizrab telə gəlsin, xal dillər açsın.

TANRIYA ÜZ TUTDUM

Sözə gələn yollarda keçdim dağı, dərəni,
İnadıma güvənib aşdım neçə bərəni.

Söz güldü gözlərimə - dedi: gəlib çıxmısan,
Bulud kimi dolmuşan, şimşək olub çaxmısan.

Mən sənənlə canındayam öz qanımdan süz görüm,
Hər kəlmə söz incidi, misralara düz görüm.

Necə yazım sözümü ucuz tərifi dən qaçım,
Doğrunu işıq bilim, həqiqətə yol açım.

Dayanmışam, durmuşam səssiz sükut içində,
Fikirlərim doğranır vaxtsız gələn biçində.

Varlığımdan, canımdan əsib keçir küləklər,
Yaşımın qovğasını sovurmada ələklər.

Döyüşdə, vuruşdayam sinəm sözə meydana,
Ağ-qara üz-üzədi neçə fikir qurbandı.

Bu qanlı savaşların sonu harda qurtarar?
Əcəl məni girləyər, bəlkə, darda qurtarar?

Öz nəbzimdə hiss edim dünyanın ahəngini,
Qələm sözə gətirsən həyatın öz rəngini.

Yaşayım doğruları sözümün canında mən,
Arayım yalanları hər kəsin qanında mən.

Kimin yeri hardadır - aradan sərhəd çəkim,
Pozulmuş yaddaşlara təzə toxum, dən əkim.

Bilmirəm bitəcəkmi əkdiyim bu toxum, dən,
Bilmirəm göyərermi su versəm gözlərimdən.

Allahın nəzərindən düşməsəm gülər üzüm,
Zaman-zaman yaddaşda göyərər, bitər sözüm.

Atam özü deyərdi əlini üzümə Haqdan,
Haqqın sənəni qoruyar yapışmasan nahaqdan.

Qədim bir kitabədən bir söz dilləndi gəldi,
Bir müdrikdən yadigar fikir gülləndi gəldi.

Müdriklərdən söz açmaq aqilləri öyməkdi,
Aqillərə ehtiram hikmətə baş əyməkdi.

Bir cavan əhd eylədi: Allahı sevdim; dedi,
Həmdənim Allahımdı, başqa heç kəs, - söylədi.

Yuxusunda Allahı gördü gözlərinə,
Dedi gəldim deyəm ki, inandım sözlərinə.

Əbədi sənənləyəm - söylədi Allah ona,
Sənənlə olacağam yolun getsə hayana.

Keçdi qumdan, səhradan cavanın həyat yolu,
Allahı da yanında göstərdi murad yolu.

Qoşa iz uzanırdı səhra boyu getdikcə,
Allahı yanındaydı hər mənzili bitdikcə.

Tufanlar, qasırgalar cavanı boğdu yaman,
Qoşa iz yoxa çıxdı güman itdi, ay aman.

Yenə hava açıldı, günəş güldü üzünə,
Cavan da sakit oldu yenə gəldi özünə.

Qum üstündə Allahın izini gördü yenə,
Qayıdıb Allahıyla üz-üzə durdu yenə.

Ey həmdənim, incimə, gileyimdən, sözümdən,
Çətinlikdə tək qoydun izin itdi gözümdən.

Mən sənə güvənirdim deyirdim mənimləsən,
Qasırgada, tufanda dumanım, çənimləsən.

Sevənlər həmdəmini tək qoymaz - dedi: Allah,
Tənha iz mənimkiydi güldü, söylədi Allah.

Sən çətinə düşəndə mən sənəni götürdüm bil,
Tufandan, qasırgadan sənəni mən ötürdüm bil.

O ölümlü anları xatırladı cavan da,
Sanki göydə gedirdi qasırgalar qovanda.

Demək, hər çətinlikdə Allahın yardımı var,
İnamsız yaşamazlar müdrik, aqıl adamlar.

İnanıram, Allahım sözümə işıq verər,
Hikmət ilə bəzəyər cila, yaraşlıq verər.

Çətinə, dara düşsəm Allahım yol göstərər,
Sevgilərim çağırar, vüsəlim qol göstərər.

Bilirəm ki, bu dünya ötəri bir seyrdi,
Sən mənzili məzardı - bitəri bir seyrdi.

«Dünya təkçə mənimdi» - deyənlər də bilsinlər,
Sən söz doğru, düzündü, həqiqətə gəlsinlər.

Gözlərimi aldatmaz ötəri gözəlliklər,
Qəlbimə qəm gətirməz xəzanda xəzəlliklər.

Yalan dünya deyirik yalanı gerçək edən,
Bir əbədi söz olar ölməzliyə yol gedən.

Açdım könül qarımı bülbül uçdu qəfəsdən,
Qönçə sözlər gül açdı bir ilahi nəfəsdən.

Mövlənə Füzulinin ruhu göydən baxırdı,
Duyğular misra-misra sözə dönüb axırdı.

Ürək dostu könlümə işıq payı göndərdi,
Dağıtdı buludları qaranlıqdan nur dərdi.

Dedi gəlsin Xələfli, söz qarısı açıldı,
Fikirlər qışdan keçdi, duyğular yazıya çıxdı.

Hər yazının bəxti var, hər duyğunun yazısı,
Hər təşnəyə su gəlməz, yanar çölü, Yazısı.

İli yaxşı gələndə dağların üzü gülər,
Budaqlar bar gətirər, bağların gözü gülər.

Gördüm könlüm güllənir, tumurcuq sözlər güdür,
Körpə-körpə fidanlar, qayğısız gözlər güdür.

Zal oğlunun ürəyi sevindi, dağa döndü,
Ulu Tanrı eşqinə çiçəkli bağa döndü.

Yazıya pozu yoxdu, yazılan daşda qalar,
Hər yazı qalmasa da düz söz yaddaşda qalar.

(Davamı var)

